

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1290/2014
27.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.П., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., адвоката В.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К бр.1379/12 од 22.05.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици ЗКж1 115/14 од 27.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К бр.1379/12 од 22.05.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици ЗКж1 115/14 од 27.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији К бр.1379/12 од 22.05.2014. године окривљени И.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, па пошто му је узета као утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци утврђена у оквиру условне осуде изречене пресудом Основног суда у Сремској Митровици К бр.3029/10 од 07.04.2011. године, која условна осуда му није опозвана утврђена му је јединствена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се овако утврђена јединствена казна затвора неће извршити ако оптужени у року од 4 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом на основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП оштећени М.П. је упућен да постављени имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, а на основу одредаба члана 264. у вези члана 261. и члана 262. ЗКП окривљени И.П. је обавезан да плати трошкове кривичног поступка чији

ће износ бити утврђен посебним решењем у смислу одредбе члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици ЗКж1 115/14 од 27.10.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног И.П. изјављена против пресуде Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији К бр.1379/12 од 22.05.2014. године и побијана пресуда потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.П., адвокат В.К. због повреде члана 358. ЗКП која је учињена на тај начин што је суд био дужан издвојити из списка записник о саслушању осумњиченог у ПУ Инђија од 21.10.2010. године без обзира што се пресуде не заснивају на овом доказу, као и повреде члана 90. и 100. ЗКП, које су учињене на тај начин што је у конкретном случају примењен закон који се не може применити – члан 122. став 2. КЗ, будући да окривљени није починио инкриминисано дело, чиме се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој јеразмотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона, и то повреда члана 358. ЗКП која је учињена у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, због чега је захтев у овом делу оцењен као недозвољен.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П. указује се на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, која је према наводима захтева учињена на тај начин што су повређени члан 90. и 100. ЗКП. Међутим, из образложења наведене повреде произилази да бранилац окривљеног И.П. оспорава чињенично утврђење суда по питању да ли је окривљени извршио инкриминисано дело што у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца и у овом делу, иако формално поднет из разлога због кога окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, одбацио као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**